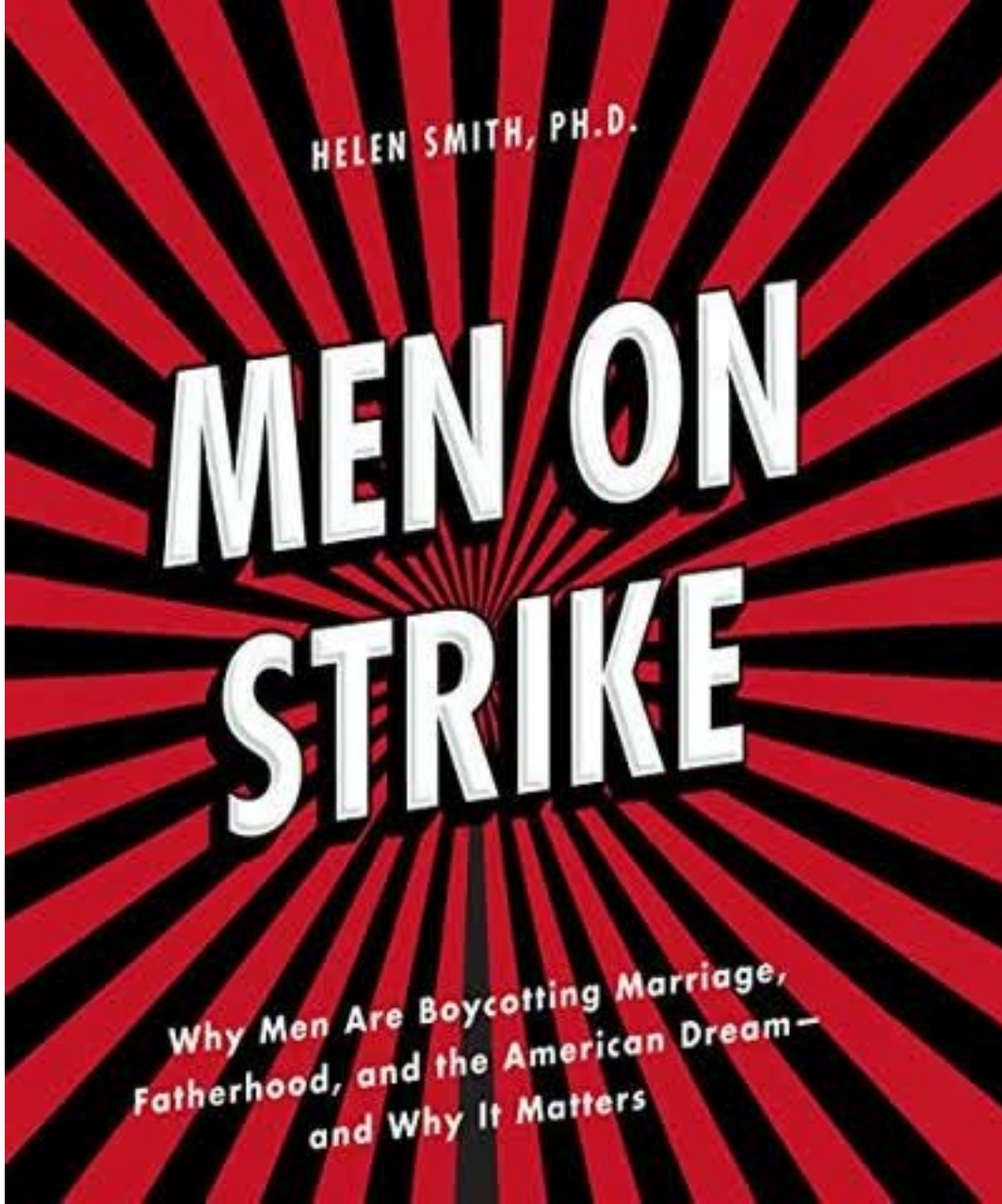

Men on Strike (Erkekler grevde) adında bir kitap dinlemeye başladım. *Erkekler evliliği, çocuk sahibi olmayı ve Amerikan rüyasını neden boykot ediyor?* diye sormuş.

Dinlediğim kısımda *erkekler neden büyümek istemiyor?* diyordu. Bunun Türkiye'deki kadınların da *şikayeti* olduğunu gördüğüm için biraz daha ilgimi çekti.

Erkekler *büyüyüp* de kendileri aleyhine kurulmuş bir oyunu oynamaya çalışmak yerine *evlenmemeyi* tercih ediyorlar diyor. Evlilik dışı cinselliğe erişimin kolaylaşmasının evlilik merakının üzerindeki etkisini inkar etmiyor ancak nihai meselenin *erkeklerin en iyi ihtimalle berabere kalacakları, büyük ihti-*

malle kaybedecekleri evlilik oyununu oynamaktansa, video oyunları ile vakit geçirmeyi tercih etmeleri olduğunu söylüyor.

İlk evliliğini 24 yaşında yapmış ve evlilik kurumundan asla yüzü gülmemiş biri olarak bu davranışın gayet yerinde olduğunu düşünüyorum. Erkeklerin evliliği toptan reddetmeleri sağlıkları ve refahları icabıdır.

Zira *toplum* ve hukuk, erkeklerden *penisli kadınlar* olmalarını bekliyor. Erkekliğin temelinde bir mücadele vardır, *kadın* da bu mücadelede ödülüdür. Erkekler yarışır, savaşır, mücadele eder ve *en iyisi* kadına erişir. Bu *mücadele* erkeğin genetiğinde mevcut, onun için kendi mücadele edemese bile *mücadele eden* bir takım/parti/grup bulup onu destekler. Kadınlar için biraz saçma olabilir ama anlamaya tenezzül etmedikleri erkek böyle bir şey.

Modern zamanlar erkeklerin içindeki bu mücadeleyi başka alanlara taşıdı, işte, eğitimde, sanatta, maddi refahta daha iyi olanın mücadeleyi kazanması üzerine bir oyun kurdu. Modern zamanlar bir şey daha yaptı, erkekliğin sınırlarının kadınlarca belirlenmesine imkan tanıdı. *En iyi erkek, kadına en çok benzeyen, onu en iyi anlayan, onunla en çok konuşan erkektir* durumuna böyle geldik. Oyunun kurallarının kadınlarca belirlendiği bir dünyada da erkeklerin kazanması hemen hemen imkansız.

Üreme/evlilik oyununun kurallarının kadınlarca belirlendiği ve *iyi erkek* olmak için erkekliğe ilişkin temel bazı hasletleri kapının dışında bırakmak gerektiğini sezdikten sonra erkekler de bu oyuna katılmakta artık eskisi kadar istekli değil. Bunda kadınların artık *eşit* olduğu bir dünyada seksin de eşitlik içinde ve evlilik dışında çözülebilir bir *mesele* olmasının payı var tabii. Evlenirsen bir kadına karşı ebedi ve sınırsız bir sorumluluğun var ama evlenmeden bir arada yaşarsan, normal insani sınırlar içinde *mütekabiliyet* üzerine bir ilişki kurabiliyorsun. Evliliği artık *homoseksüellere mahsus* bir kurum haline getirsek daha anlamlı olacak.

Türkiye gibi hala geleneklerini devam ettirmeye çalışan toplumlarda iki yüzlü bir oyun oynanmaya çalışılıyor: Bir yandan eşit olduğunu, kocasının ev işlerine yardım etmesi gerektiğini, çocuklarla aynı ölçüde ilgilenmesinin elzem olduğunu, kendisine sık sık hediye vermesi gerektiğini, onu mutlu etmek için devamlı uğraşması gerektiğini savunan bir kadın tipolojisi var, ancak bunların muadillerinin erkekler için neler olduğu konusunda ne bir fikirleri var, ne de öğrenmeye niyetliler. Erkekler onların dünyasında, onların belirlediği kriterlerce oynamaya devam ederse makbul, yoksa her tür intikama maruz kalabilecek yaratıklar. Bunda hukukun da kadınlar lehine oluşturulmuş olmasının etkisi var. Kadınlar kurallara göre oynamayan erkekleri *derdest* ederek nafakaya hak kazanır, evlilik içinde edinilmiş malların yarısına ortak olur ve tazminat alır. Erkeğin kendisinden daha zengin/başarılı bir kadınla evlenme ihtimali sıfıra yakın olduğuna göre, kurallara göre oynamayan kadının sonu benzer olmaz.

Şöyle bir örnek vereyim: Erkek temizlik yapmayan karısından mahkemede şikayet edemez çünkü *bu sadece kadın işi değildir*, sevişmeye yanaşmayan karısını şikayet edemez çünkü bunun ispatı yoktur, kendisi cinsel sorunlar yaşarsa kadınlar bunu şikayet edebilir ve pek çok cinsel sorunda erkeklerin

sorunlu olduğu gösterilebilir, karısını sevişmeye zorlarsa bu evlilik içi tecavüz ve şiddet sayılır, karısı evdeki bütün eşyayı bozsa kabahat değildir, ancak erkek faturaları ödemezse evlilik birliği temelden sarsılır. Kadın mütemadiyen konuşarak, karşısındaki üzerine şiddet uygular ve bu *iletişim kurmaya* çalışmaktır, ancak erkek kafası dırdırdan şiştiği için susarsa bu kabahattir. Boşandıktan sonra çocukları için nafaka vermesi mecburidir ama bu nafakanın gerçekten çocuklar için harcanıp harcanmadığını kontrol edemez ve çocukları üzerinde hukuken hiçbir yetkisi yoktur.

Buradan bakınca erkeklerin kendi aleyhlerine kurulmuş ve en iyi ihtimalle sıkılacakları, kötü ihtimalle hayatlarının en büyük hatası olacak bir oyunu oynamak istememeleri makul duruyor. Bizde bu hala dini hassasiyetle veya toplum baskısıyla yürüyen bir oyun, ancak erkekler burada da giderek ayak sürüyorlar. Çünkü *hukuk* bizim hukukumuz değil, kadınların ekmeden biçmesine imkan tanımak için üretilmiş.

Bunun en büyük sebebi de yine *aşağılık kompleksli* yavaşak erkeklerimiz. *Penisli kadın* olarak kadın düşürebileceğini düşünen dangalaklar erkekçe *biz bu oyunu oynamıyoruz, biz erkeğiz ve şu şu şartlar olmadığında evlilik bizim için anlamsızdır* diyemediği için böyleyiz. Kuralları *onların* belirlemesine izin verdiğimiz için böyleyiz.

Medeniyeti biz yarattık, öle öle, savaşa savaşa, kavga ve kanla, ihtiras ve mücadeleyle yarattık. İçimizdeki bu *mücadele geni* yüzünden yarattık. Kadınların bu mirası ve erkeklerin medeniyet üzerindeki kılıç hakkını tanıyıp, doğal yoldan üremek istiyorlarsa bu oyunun kurallarını tek taraflı değiştiremeyeceklerini kabul etmeleri iyi olurdu ama belki de hepsinin çıkacağı nihai nokta zaten fabrikalarda üretilen insan yavrularıdır.